

คำอธิบายสรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ.๒๕๐๓

พระราชบัญญัติการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค พ.ศ.๒๕๐๓ เป็นพระราชบัญญัติจัดตั้งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เพื่อผลิตและจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าให้ประชาชน โดยมีรายละเอียดในแต่ละหมวดดังต่อไปนี้

หมวด ๑ การจัดตั้งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ทุน และเงินสำรอง (มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๗) ได้กำหนดให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อผลิต จัดให้ได้มา จัดส่ง และจำหน่ายพลังงานไฟฟ้า รวมถึงดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับพลังงานไฟฟ้าธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่เป็นประโยชน์แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ในพื้นที่นอกเขตท้องที่ของการไฟฟ้านครหลวง และในประเทศใกล้เคียง

หมวด ๒ การกำกับ การควบคุม และการบริหาร (มาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๓๓) ได้กำหนดให้ผู้ว่าการเป็นผู้บริหารกิจการ คณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่แต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไป

หมวด ๓ การสร้างและบำรุงรักษาซึ่งระบบการส่งพลังงานไฟฟ้า (มาตรา ๓๔ ถึงมาตรา ๔๐) ให้อำนาจการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคในการดำเนินการที่จำเป็นเพื่อสร้างและบำรุงรักษาระบบไฟฟ้า เช่น อำนาจในการใช้สายหรือครอบครองอสังหาริมทรัพย์เป็นการชั่วคราว เดินสายส่งไฟฟ้าในที่ดินของบุคคลใดๆ โดยจ่ายเงินทดแทน รื้อถอนสิ่งกีดขวางเพื่อความปลอดภัยของระบบไฟฟ้า เป็นต้น

หมวด ๔ ความสัมพันธ์กับรัฐบาล (มาตรา ๔๑ ถึงมาตรา ๔๕) กำหนดให้คณะรัฐมนตรีกำกับดูแลกิจการที่สำคัญและงบประมาณประจำปี และต้องนำส่งรายได้หลังหักรายจ่ายเป็นรายได้ของรัฐ

หมวด ๕ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์พนักงาน (มาตรา ๔๖ ถึงมาตรา ๔๗) ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคกำหนด

หมวด ๖ การบัญชี การสอบ และการตรวจ (มาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๓) จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานทางบัญชี โดยอาจให้คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจบัญชีได้เมื่อรัฐมนตรีร้องขอ